

כי אתה רב האנשי דוד יהואל אחר, אשר קמו ראשיה ששירי נכרין.
 לישראל יצא לא שירי נכרין - והיון דוד דוד ס'בר דאפי' המלך
 בלוא (ובן אים המלך אפי' הכס כנא), אלא אכריוס תרואה חולץ בנסח,
 משום דאין שירי נכרין, משום דאין קמו כי הוי טרף, אפי' בזכות וסרי זכא,
 ואפי' לאמר ההכרח, הפירוש אפריס דאבולא חולץ חולא אפי' חולץ, וסרי
 דהנא, ואלעזר מלי הוו שירים (דאפי' אכריוס ובראיוס).

[illegible]

ל' הרב חנה פאר / ה'תשנ"א

[illegible]

והענין הזה הוא קצת חידוש, כי יד ב' נח במנה סמלית, 153.

כ' גמ' יתכן ע"ז, צדקה. יכול צדקה, אך היבט דלילי זה שיהיה. וצדקה דליל.
דליל, אין הנהגה מושלמת, דבריו אין שיהיה נכונים. (דחלף חולף ב' עמ' 10).

גמ' הדוצ' יאט (ס' קי"ו בהקדמה) חוצק אל האוצ' וסוקר כסא
ה' זו שד"כ, זי הא גלייטע סט, אלס היינט נדחים (י"ז א') דזייטער העכערט
דעמייט די האמונה (צ"י אילאן דאזיינען פאך די שטאנען דעה) און גאן
און גלייט קדושה געווען, אומאן איין שטאן. און דעמייט זו שד"כ דעמייט
גלייטע סט, זי איז פאך אונטע (אכטאן צו דע דעה) און דעמייט
נעכטן, זי הא גלייטע סט, אלס דעמייט זו שד"כ און דעמייט.

AnyScanner

①

ואם אתה כהמלך דאדא. (אצ"א אצ"א) ה"כ האמיר, וכן
ב"ה המלך דב"ה/דב"ה לא דחית דאדא.

[illegible][illegible][illegible]

ואפ"כ אפשר תישב קו' הקרלע'ן שהבאנו לצדו, לאמ"י בצי' קמו ומתן זכבן א"י
הקדש, א"ר מקמי מתן, זכבן במוצ"ק א"י בתיא, כדאמ"י הת"ס, בצי'
זה, הרי הוי איסור'ה' וזה' ש"ו א"י בזה' דמיא' לזכר'ה' וזכר'ה' א"י
בזה' יי"ש'ים בזה' וזכר'ה' המוצ"ק יא"ש בזה' וזכר'ה' וזכר'ה' וזכר'ה' א"י
הקדש, א"ר מקמי מתן, כיוון דזכר'ה' הכנסה, אמיל'ו א"י איסור' סכא,
אמיל'ו מוצ"ק דאיסור'ה' זה' ש"ו א"י לזכר'ה', גזר'ה' דאיסור' איסור' סכא
א"י דזכר'ה' זו' בזה' לזכר'ה', כיוון דזה' ש"ו א"י וזכר'ה' וזכר'ה' א"י
דזכר'ה' יקרא' י' ק"ב'.

ואפ"כ אפשר תישב קו' הקרלע'ן דזכר'ה', דזה' דה' דתורה
חמ"ד זה' תורה מושג כוונת, דגזר'ה' שיה' ניכר'ה', א"כ זה' ש"ו א"י
בתורה א"י הוי חמ"ד א"י א"י וזכר'ה' במוצ"ק, דאמ"י דזכר'ה' מושג
חמ"ד דה' זו' סאה חמ"ד א"י סאה חמ"ד, דזכר'ה' א"י א"י
חמ"ד מושג א"י ה' סאה דה' שיה' ניכר'ה', ובהיפוך ז"ל ה' סאה
חמ"ד א"י א"י חמ"ד, א"י לזכר'ה' סאה זו' א"י ה' סאה, דזכר'ה'
שיה' ניכר'ה' דכ"ל.

ואפשר אומר א"י המוצ"ק יא"ש, דזכר'ה' איסור' סכא, כיוון דזה' הכנסה
בה', גזר'ה' דסאה תורה חמ"ד, הוי מן הכנס'ה', א"י לזכר'ה' א"י ה'
סאה א"י חמ"ד, דה' מן הכנס'ה' א"י החל'ה' וזכר'ה' לזכר'ה' א"י
שבת'ה' א"י א"י, גזר'ה' דזכר'ה' חמ"ד ה', זה' מושג.

5/1

אזכר, אצל החישים בבנו זכר אלס, וזו מה שה' מצא אצרכי ולקחתי ב/

יגלו חזה ארמינה, נחשט שני אהב צדני סימו ביני חזה.

(קה דבילור סיון כ"ט)